

folkningen er kommet nogen Nytte, som paa nogen Maade svarer dertil.

Justitsministeren (*Svend Høgsbro*): Jeg viger ikke noget Øjeblik tilbage for at lægge mit Navn til den Retsreform, her er Tale om, det være saa for øvrig saa godt eller mindre godt, som ærede Medlemmer ville anse det for at være. Naar jeg har en Mand som Højesterets Justitiarius paa min Side — og det har jeg, det vide ærede Medlemmer fra, hvad jeg har oplæst for Dem ved denne Sags første Behandling — saa ligger der allerede deri for mig det bedste Vidnesbyrd, som kan faas her i Landet, for, at dette er værd at tage, bedre og mere vægtigt end de Vidnesbyrd i modsat Retning, som ere afgivne i denne Sal. Særlig overfor det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) vil jeg hævde, at den Retsreform, der her foreligger, er bedre og billigere — og lige saa meget bedre, som den er billigere — end den Retsreform, det ærede Medlem som Deltager i Proceskommissionens Flertal vilde have undt os. Det har jeg tidligere drøftet med det ærede Medlem — jeg beder ærede Medlemmer se efter, hvad der ved første Behandling fremkom om den Ting. Den Retsreform, som det ærede Medlem der gjorde sig medansvarlig for, var betydelig ringere end den, her er Tale om, og betydelig dyrere. Naar de Herrer tale om Udgifterne, som de blive ved at tale om for at skræmme Folk — vi have hørt den Tale tydelig nok i tidligere Dage, da var det fra Højres Side, den lød, nu er det de Herrer, som ikke den Gang istemte dette Raab, der ty dertil som Angrebsvaaben mod det foreliggende Lovforslag —, saa maa man ikke være blind for, hvad det er, der koster Penge i denne Retsreform. Det er Folkets Deltagelse i Retsplejen gennem *Nævninger*, det er *Sigtedes Forsvar*. Det er først og fremmest det, som medfører de store Udgifter i direkte Forstand. Og vil man tale om de indirekte Udgifter, saa er det *Mundtligheden*, der medfører dem. Det er de tre store Gøder, som ville koste de mange Penge. Det er ikke de nye Embeder, det er ikke Forhøjelsen af de nuværende Embedsmænds Lønninger, der vejer op, naar der er Tale om, hvad denne Retsreform koster, nej, det er de tre Ting, jeg nys nævuede. Glem ikke det! Det er det, Befolkningen betaler for, og for det tror jeg visselig Befolkningen kan være

tjent med at betale det, som det her drejer sig om.

Effersøe: Jeg tillader mig at anbefale de af Justitsministeren stillede Ændringsforslag i Henhold til de af den højtærede Minister fremførte Grunde. — Lovforslaget i dets Helhed skal jeg anbefale til Vedtagelse. Der er formentlig ikke Grund til at optage den almindelige Diskussion herom fra tidligere Behandlinger, idet denne alt har været meget omfattende. Jeg mener, at der er opnaaet, hvad der under de forhaandenværende Forhold kan opnaas. Jeg skal, ligesom det ærede Medlem for Præstøe Amts 6te Valgkreds (Emil Petersen), udtale, at jeg ikke har opgivet Ønsket og Forventningen om yderligere Ændringer, naar Forholdene dertil ere mere gunstige end nu, navnlig vedrørende Adskillelse mellem Domsmagt og Forvaltning og Anklageprincippets Indførelse.

Deuntzer: Jeg vil blót i Anledning af, hvad den højtærede Justitsminister udtalte om, at Kommissionens Forslag var daarligere end det her foreliggende, sige, at det kunde det vist aldrig falde Højesterets Justitiarius, der selv var Medlem af Kommissionen, ind at sige (*Justitsministeren* [Svend Høgsbro]: Af dens Mindretal!). Nej, det sagde han ikke. Det stod der ikke et Ord om i Brevet. Hvad der stod i Brevet, var det selvfølgelig, at naar man laver en Lov paa 1,000 Paragraffer, eller hvor mange det er, maa den indeholde noget godt. Det har jeg heller ikke benægtet. Heller ikke maa man dreje det om, der er sagt om Udgifterne. Jeg — og for Resten flere andre Medlemmer — har sagt mange Gange, at det er ikke Udgifterne, det kommer an paa, naar man faar noget godt derfor. Derimod kommer det meget an paa dem, naar man ikke faar noget godt derfor. Som jeg sagde før: Ifald man kunde faa denne Lov gratis og uden nogen Ulejlighed for Befolkningen, havde vist intet Menneske noget derimod, men skal man vælte store Udgifter over paa Staten og volde Befolkningen stor Ulejlighed i Anledning af en Retsreform, maa man ogsaa forlange, at det bliver en virkelig Retsreform, og det er denne ikke.

Justitsministeren (*Svend Høgsbro*): Ja, hvad der stod i Højesteretsjustitiarius Nyholms Brev, ville de Herrer kunne se efter i Tidenden, da det blev oplæst ved